

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾**az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások tekintetében a keleti partnerség keretében folytatott együttműködéssel kapcsolatos kihívásokról, lehetőségekről és új kötelezettségvállalásokról**

(2015/C 315/03)

AZ EURONEST PARLAMENTI KÖZGYŰLÉS,

- tekintettel az Euronest Parlamenti Közgyűlés 2011. május 3-i alapító okiratára,
- tekintettel a keleti partnerséggel foglalkozó, 2013. november 28–29-i vilniusi csúcstalálkozón kiadott együttes nyilatkozatra,
- tekintettel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretről szóló 2014. október 24-i európai tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az ENSZ 2013. november 11-e és 22-e között Varsóban tartott éghajlat-változási konferenciáján hozott határozatokra,
- tekintettel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretről szóló 2014. február 5-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽²⁾,
- tekintettel a megújuló energia tekintetében az európai energiapiacra fennálló jelenlegi kihívásokról és esélyekről szóló 2013. május 21-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽³⁾,
- tekintettel „A 2050-ig szóló energiaügyi ütemterv: energiagazdag jövő” című 2013. március 14-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel az „Energiapolitikai együttműködés kezdeményezéséről a határainkon túli partnerekkel: a biztonságos, fenntartható és versenyképes energiaellátás stratégiai megközelítése” című dokumentumról szóló 2012. június 12-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽⁵⁾,
- tekintettel az ENSZ Limában tartott – az energiahatékonyság javításának általános költséghatékonysági potenciáljával összhangban 40 %-ban megállapított, kötelezően megvalósítandó energiahatékonysági célkitűzésre felszólító – éghajlat-változási konferenciára vonatkozó 2014. november 26-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽⁶⁾,
- tekintettel az energiahatékonyságról és annak az energiabiztonsághoz, valamint a 2030-ra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai kerethez való hozzájárulásáról szóló 2014. július 23-i bizottsági közleményre (COM(2014)0520),
- tekintettel az „Éghajlat- és energiapolitikai keret a 2020–2030-as időszakra” című 2014. január 22-i bizottsági közleményre (COM(2014)0015),
- tekintettel „Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemterve” című 2011. március 8-i bizottsági közleményre (COM(2011)0112),
- tekintettel az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelvre,
- tekintettel a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,

⁽¹⁾ 2015. március 17-én Örményországban, Jerevánban elfogadott állásfoglalás.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0094.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0201.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0088.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0238.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0063.

- tekintettel Örményország, Azerbajdzsán, Belarusz, Grúzia, Moldova és Ukrajna 2020 és 2030 közötti időszakra vonatkozó nemzeti energiastratégiai dokumentumaira,
 - tekintettel a keleti partnerség 2014 és 2017 közötti időszakra vonatkozó fő célkitűzéseire és munkaprogramjára: 3. platform – Energiahatékonyság
 - tekintettel a kelet-európai energiahatékonysági és környezeti partnerség (E5B) 2009-ben történt létrehozására,
 - tekintettel az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek elé terjesztett, az Energiaközösség tevékenységéről szóló 2013-as éves jelentésre, valamint az Energiaközösség 2014-es tevékenységéről szóló 2014. szeptember 24-i jelentésre,
- A. mivel az energia iránti globális kereslet a lakosság lélekszámának emelkedése, az emberi tevékenységek és a műszaki fejlődés ütemével egyenes arányban folyamatosan nő, és ennek következtében fokozódik a globális verseny a fosszilis energiaforrásokért, veszélybe sodorva a szegényebb gazdaságok energiaellátását;
- B. mivel aggályok keletkeztek az éghajlat-változás, az energia iránti növekvő kereslet, valamint az olaj- és gázpiacokon tapasztalható bizonytalanságok miatt, ezért a termelő és a fogyasztó országok egyaránt arra az elgondolásra jutottak, hogy fontolóra kell venni kölcsönösen hasznos stratégiák kidolgozását annak érdekében, hogy az energiaágazatok alacsony károsanyag-kibocsátású ágazatokká váljanak, új, kiegyensúlyozott arányok jöjjenek létre a különböző energiaforrások között, valamint biztosított legyen a megbízható és biztonságos ellátás és korlátozott az energiafogyasztás;
- C. mivel a keleti partnerség régiójában – a gazdasági és társadalmi fejlődést kísérő általános tendenciák egyik elemeként – az energiafogyasztásnak az uniós átlagnál nagyobb ütemű növekedése várható, mivel a kelet-európai partnerországok energia-intenzitása jelenleg az uniós tagállamok átlagának háromszorosa, és továbbra is bőven vannak az energiahatékonyság tekintetében kihasználatlanul maradt potenciális lehetőségek;
- D. mivel ennél fogva mind az EU, mind pedig a kelet-európai partnerországok gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi érdeke, hogy csökkentsék a fosszilis tüzelőanyagok használatából eredő szén-dioxid-kibocsátást, alternatív és költség-hatékony energiaforrásokat fejlesszenek ki és növeljék az energiahatékonyságot;
- E. mivel az utóbbi években fokozódott a keleti partnerség keretében az energiapolitikáról folytatott regionális párbeszéd, amelynek konkrét tárgyait az energiapiacok konvergenciája, az energiaellátás és az energiátranzit diverzifikálása, a fenntartható energiaforrások fejlesztése, valamint a közös és regionális érdekeltégű energetikai infrastruktúrák képezik;
- F. mivel az ENSZ 2013 novemberében Varsóban tartott éghajlat-változási konferenciája fontos állomás az éghajlatról szóló új egyetemes megállapodás 2015-re tervezett megkötése felé vezető úton, amely megállapodásnak mindenekelőtt az energiarendszerek okozta szén-dioxid-kibocsátások csökkentésére irányuló politikákon és intézkedéseken kell majd alapulnia;
- G. mivel az energiamegtakarításra és az energiahatékonyságra irányuló intézkedések a megújuló energiaforrások fokozott használata mellett egyúttal hozzájárulnának az energiatülszórás számos megnyilvánulási formájának csökkenéséhez is, amelyek közül kiemelhető például a pénzügyi, technológiai vagy a fosszilis energiahordozóktól való függés a nukleáris és a fosszilisenergia-ágazatban, továbbá stratégiai jelentőségű energetikai infrastruktúra felvásárlása és tulajdonlása, illetve energetikai projektekbe való befektetések nem megbízható harmadik felek részéről az EU-ban és a kelet-európai partnerországokban;
- H. mivel a megújuló energiák részarányának növelése jelentős költségmegtakarításokhoz vezethet, miként azt az utóbbi években az EU külső energiaszámlája is tükrözi (30 milliárd euro összegű csökkenés 2012-ben);
- I. mivel a lakásépítési ágazat leromlott állapota, valamint a múltból öröklött energiaszállítási és -elosztási infrastruktúrák számos uniós tagállamban és kelet-európai partnerországban komoly kihívásokat támasztanak az energiahatékonyság és -megtakarítás szempontjából;
- J. mivel az EU a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretet fogadott el, amelyben csomagot alkotó célkitűzéseket határozott meg, nevezetesen 2030-ra elérendő célként előirányozta az üvegházhatást okozó gázoknak az 1990-es szinthez viszonyított 40 %-os csökkentését, az EU-ban fogyasztásra kerülő megújuló energia arányának 27 %-ra emelését, valamint az energiahatékonyság legalább 27 %-os növelését;

- K. mivel a jelenlegi és a második integrált energiaügyi és éghajlat-változási csomag maradéktalan végrehajtása, valamint ennek nyomán az energiahatékonyság terén hatályos uniós jogszabályok végrehajtása minden uniós tagállam felelőssége, és az átültetett jogszabályok tekintetében ugyanez vonatkozik a kelet-európai partnerországokra is; mivel a jogszabályok megfelelő és időben történő átültetésének elmaradása veszélybe sodorhatja egyes uniós tagállamok, illetve az egész EU és összes kelet-európai partnerországa biztonságát;
- L. mivel az EU 2009-ben irányelvet fogadott el a megújuló energiaforrásokról, amelyben a megújuló energiaforrások használatának előmozdítása révén megvalósítandó kötelező nemzeti célkitűzéseket írt elő; mivel az EU 2012-ben újabb irányelvet fogadott el a megújuló energiaforrásokról, amelyben a tagállamoknak az energiamegtakarítás tekintetében kötelező jogi erejű intézkedéseket kell végrehajtaniuk, amelyek közé tartozik különösen a kormányépületek évente 3 %-ának felújítására, valamint az energiatársaságokat terhelő, az energiafelhasználás fogyasztói szinten való csökkentésére vonatkozó követelmény;
- M. mivel a kelet-európai partnerországok kötelezettséget vállaltak a megújuló energiaforrások és az energiahatékonyság politikai és jogi kereteinek elfogadására és bevezetésére, többek között az Energiaközösségről szóló szerződés keretében némelyikük esetében meglévő szerződéses kapcsolatok révén is; mivel ugyanakkor a kelet-európai partnerországok erőfeszítéseit gátolja az ellenőrzés és a technikai kapacitás elégtelensége, valamint e politikai és jogi keretek bevezetéséhez szükséges beruházás és eszközök hiánya;
- N. mivel 2013-ban Örményország, Grúzia és Moldávia csatlakozott a kelet-európai energiahatékonysági és környezeti partnerséghez (E5B), amely elsőként Ukrajnával jött létre, és amelynek célja, hogy előmozdítsa az energiahatékonyságot és a környezetvédelmi beruházásokat a kelet-európai partnerség országaiban;
- O. mivel annak ellenére, hogy a globális gazdasági válság kedvezőtlen hatást gyakorolt az energiamegtakarítást és a megújuló energiaforrások használatát célzó befektetésekre, a nemzetközi pénzüzetek továbbra is jelentős szerepet töltenek be a nemzeti források feltőkésítése, valamint a fenntartható energiafelhasználásba és a megújuló energiaforrások kifejlesztésébe való beruházásokhoz nyújtott kölcsönök révén;
- P. mivel az EU-nak és a kelet-európai partnerországoknak az ipari ágazatok energiahatékonyságára, a megújuló energiaforrások kifejlesztésére és ezeknek a nemzeti energiaszerkezetekbe való beépítésére vonatkozó kötelezettségeket előíró megfelelő politikák kialakítása során figyelembe kell venniük gazdaságaik és energiaágazataik általános versenyképességét;
- Q. mivel Ukrajna és Moldávia 2011-ben csatlakozott az Energiaközösséghez, és ezért kötelesek voltak átültetni nemzeti jogukba többek között az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelvet (2012. szeptember 30-ig), az energiafogyasztás címkézés útján történő jelölését szabályozó irányelvet (2011 végéig), az energetikai szolgáltatásokról szóló irányelvet (2011 végéig) és a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló irányelvet (2013 végéig); mivel jelenleg folynak a tárgyalások arról, hogy Grúzia 2015-ben az Energiaközösség teljes jogú tagjává válik;

Előrelépés és eredmények felmutatása a megújuló energia és az energiahatékonyság tekintetében

1. osztja a keleti partnerség vilniusi csúcstalálkozóján részt vevő felek nézetét, amely szerint stratégiai jelentőségű és szükséges a szorosabb együttműködés a környezetvédelem és az éghajlatváltozás elleni küzdelem terén, ezek ugyanis kiemelten fontos területek; üdvözli a csúcstalálkozó résztvevőinek kötelezettségvállalását, amely szerint új egyetemes éghajlat-változási megoldást dolgoznak ki, amelynek elfogadására a tervek szerint az ENSZ 2015-ben Párizsban tartandó éghajlat-változási konferenciáján kerül majd sor; hangsúlyozza, hogy a keleti partnerség országaival az energia terén az éghajlat-politikai célok megvalósítása érdekében folytatott két- és többoldalú együttműködés megerősítése közös érdek;
2. üdvözli a vilniusi csúcstalálkozó eredményeként tett előrelépést, és felhívja a csúcstalálkozó résztvevőit, hogy 2015-ben Rigában tegyenek további lépéseket az energiaügyi együttműködés fokozására a keleti partnerség keretében; sajnálja, hogy egyes egyedi esetekben a kétoldalú energiakereskedelmet az Orosz Föderáció a politikai nyomásgyakorlás eszközeként használta fel; hangsúlyozza, hogy az EU és partnerei közötti együttműködést a kölcsönös energiabiztonság megerősítése, valamint a felek függetlenségének és a külső nyomással szembeni ellenálló képességének fokozása érdekében bővíteni kell;
3. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy kiemelt politikai prioritást kapjon a tényleges eredmények elérése a megújuló energiaforrások használata és az energiahatékonyság tekintetében annak érdekében, hogy előreléphessünk az alacsonyabb károsanyag-kibocsátású energiarendszerek felé, csökkenthessük az éghajlat-változás okozta kockázatokat és előmozdíthassuk a biztonságos, fenntartható és megfizethető energia rendelkezésre állását gazdaságaink és polgáraink javára;

4. hangsúlyozza, hogy a meglévő, előregedett infrastruktúra, a „hiányzó láncszemek” és a megújuló energiaforrások magasabb arányának szükségessége az energiatermelésben és -fogyasztásban mind arra mutat, hogy a villamos energia továbbítására és tárolására szolgáló megfelelő infrastruktúra kibontakoztatásához széles körű beruházásokra van szükség; felhívja az EU-t és kelet-európai partnereit, hogy erősítsék meg a regionális együttműködést és bátorítsák az energiahálózatok korszerűsítését, különösen az „intelligens energiahálózatok” kialakítása és előmozdítása, valamint az energiahálózatok új összekapcsolásai és határokon átnyúló infrastruktúrák kiépítése révén; hangsúlyozza, hogy ezeket a beruházásokat magatartásbeli változásokra, az energiatakarékosagra és a fogyasztók erőteljes támogatására irányuló intézkedéseknek kell kísérniük, amelyek kiemelik a fosszilis energiahordozókról a megújuló energiahordozókra történő áttérés előnyeit, különösen a fűtés terén; hangsúlyozza emellett az internetes gerinchálózatok kialakításának jelentőségét az intelligens energiahálózatok támogatása, valamint a kritikus infrastruktúrák kiberbiztonságának szavatolása érdekében;
5. megjegyzi, hogy bizonyos energiák ingadozó teljesítményű megújuló energiaforrások, és ezzel kapcsolatban úgy véli, hogy minél sűrűbbek a villamosenergia-hálózatok, annál inkább kihasználhatók a távolabbi helyszínen termelt energiák, miáltal a termelés képes ellensúlyozni a megújuló energiák kitermeléséhez szükséges létesítmények hiányát;
6. hangsúlyozza az épületek energiahatékonyságának szerepét és az alacsony energiahatékonyságú épületek uniós partnerség keretében történő, a lehető legjobb energiahatékonyság elérésére irányuló felújításának fontosságát;
7. úgy véli, hogy a megújuló energia fejlesztésének együtt kell járnia a tárolási kapacitás és a rugalmas tartalék-kapacitás támogatásával, és hangsúlyozza, hogy hathatós energiahatékonysági intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy a villamosenergia-ellátás csúcsidőszakokban is zökkenőmentes lehessen; bátorítja az EU-t és a kelet-európai partnerországokat, hogy támogassák és könnyítsék meg új partnerségek felállítását a technológia-átadás biztosítása érdekében a keresletoldali szabályozás, az intelligens energiahálózatok és a tárolási technológiák terén; felhív az együttműködés fokozására az EU és partnerországai között, közös erőfeszítéseket téve a kritikus infrastruktúrák elleni bármely jellegű támadások elhárítására;
8. hangsúlyozza a kelet-európai országokban a vidéki közösségeket érintő problémákat a biogázosítás tekintetében, amely az erdők tömeges kipusztításához és nagyfokú állagromlásához vezet és az ember okozta kibocsátások egyötödéért felelős, mivel e közösségek továbbra is függenek az erdőből származó természeti erőforrásoktól;
9. ajánlja, hogy az EU és kelet-európai partnerországai erősítsék meg és teszteljék helyi és decentralizált megújuló-energia-termelésüket és elosztási hálózataikat, ami ellenállóbb, kiegyensúlyozottabb és demokratikusabb energiarendszert hozna létre, növelné az energiabiztonságot, üzleti lehetőségeket teremtene és kielégítené a helyi közösségek és piacok keresletét;
10. felhívja az EU tagállamait és partnereit, hogy törekedjenek alternatív energiaügyi együttműködésre a szerves anyagokban gazdag palagázba befektető magánberuházókkal, ez ugyanis komoly előnyökkel járna, jobb ellenállást téve lehetővé az energia behozatalától függő országok számára a külső politikai nyomással szemben;
11. hangsúlyozza, hogy az energiamegtakarításban rejlő potenciális lehetőségek a gazdaság minden területén jelen vannak, többek között az iparban, a mezőgazdaságban, az építési ágazatban (különösen az energiahatékonyság tekintetében igen rossz mutatókkal rendelkező lakóépületek esetében), a közlekedésben és a szolgáltatások terén; meggyőződése, hogy az energiahatékonyság terén az előrelépés feltételét olyan intelligensen megalapozott intézkedések hatékony végrehajtásának kell képeznie, amelyek az érintett szereplőknek a politikai döntéshozóktól az energiatermelőig és az egyéni fogyasztóig terjedő bonyolult láncban születnek;
12. hangsúlyozza, hogy az energiahatékonyabb gazdaságra való áttérés ezenkívül várhatóan felgyorsítja az innovatív technológiai megoldások elterjedését és javítja az ipar versenyképességét, miközben előmozdítja a gazdaság növekedését és minőségi munkahelyeket teremt az energiahatékonysághoz kapcsolódó számos ágazatban;
13. hangsúlyozza, hogy az energiahatékonyságra irányuló politikáknak az energiafelhasználás, a piac és a technológiák alapos elemzésén kell alapulnia, valamint azon ágazatok és lehetőségek azonosításán, amelyek a legjobb eredmények elérésével kecsegtetnek; kéri ezzel összefüggésben az EU tagállamait és a kelet-európai partnerországokat, hogy energiahatékonysági politikáik kialakítása során elsőbbséget élvező teendőként törekedjenek a hatékonyságot célzó befektetéseket gátló akadályok lebontására, fokozatosan teljesítménynormákat vezetve be és hajtva végre valamennyi energiaintenzív ágazatban, többek között az iparban is, adókat vetve ki a legkevésbé energiahatékony termékekre és felszerelésekre abban az esetben, ha ezeknél léteznek kevésbé mohó energiaigényűek is, valamint modelleket teregetve a magánháztartások által is hozzáférhető finanszírozáshoz;

14. hangsúlyozza a távfűtés teljes kiépítésére vonatkozó projektek megvalósításának jelentőségét minden kelet-európai partnerországban, biztosítva, hogy minden felújítási vagy építési projekt kidolgozása során az energiahatékonyság legyen az elsődleges szempont;

A megújuló energia fenntartható fejlesztéséhez szükséges megfelelő keretfeltételek biztosítása és az energiahatékonyság ösztönzése

15. támogatja a kelet-európai partnerországok közvéleménye megújuló energia iránti figyelmének felkeltésével kapcsolatos célkitűzéseket, és elismeri, hogy az üzleti közösségnek ezekben az országokban jelenleg még hiányosak az ismeretei a megújuló energiák termeléséről és a beruházási projektekben való részvétel eszközeiről; hangsúlyozza a nemzetközi pénzintézetek szerepét a nemzeti források feltőkésítésében, valamint a fenntartható energiafelhasználásba és a megújuló energiaforrások kifejlesztésébe való beruházásokhoz nyújtott kölcsönök tekintetében;
16. támogatja a keleti partnerség energiabiztonsági platformja 2014 és 2017 közötti időszakra vonatkozó munkaprogramjában kitűzött célokat és különösen az energiahatékonyságra és a megújuló energiára vonatkozó jogszabályok végrehajtása terén folytatandó fokozott együttműködéssel és a beruházások előmozdításával kapcsolatos célkitűzést;
17. hangsúlyozza a megújuló energiákra és az energiahatékonyságra vonatkozó szabályozási keret rendkívüli fontosságát, mivel e téren a beruházási döntéseket az igazgatási hatóságok nagy mértékben befolyásolják; ajánlja, hogy a beruházók bizalmának megerősítése, valamint a szakismeretek és a legjobb gyakorlatok megosztása érdekében az uniós tagállamok és a kelet-európai partnerországok kormányai a jogi, pénzügyi és szabályozási keretek kialakítása során biztosítsák az átláthatóságot, a következetességet és a folytonosságot; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak ébernek kell lennie és biztosítani kell, hogy az EU bármely tagállamában eszközölt energetikai beruházások és a politikai döntések ne aknázzák alá más tagállamok vagy kelet-európai partnerországok energiabiztonságát;
18. felhívja a Bizottságot az energiahatékonysági irányelv felülvizsgálatára, kiterjesztve az energiahatékonysági kötelezettségi rendszereket a 2020 utáni időszakra, valamint kéri, hogy a Bizottság végleges elfogadás céljából terjesszen elő a 2030-ig megvalósítandó célkitűzéseket tartalmazó felülvizsgált irányelvre irányuló javaslatot az Energiaközösség elé;
19. támogatja, hogy a kelet-európai partnerországok közeledjenek a megújuló energiaforrásokra és az energiahatékonyságra vonatkozó uniós szabályokhoz és előírásokhoz, kiváltképpen az Energiaközösség keretein belül, valamint a kapcsolódó nemzeti stratégiák és cselekvési tervek végrehajtása során; hangsúlyozza e tekintetben a megújuló energiaforrások hazai piacaihoz való hozzáférést külföldi befektetők számára lehetővé tevő, valamint az energiakereskedelmet a nemzeti és helyi felek között megkönnyítő jogszabályok jelentőségét; hangsúlyozza, hogy a hazai és a külföldi beruházókat egyenlő bánásmódban kell részesíteni a megújuló energiaforrások piacaihoz való hozzáférés tekintetében; elvárja olyan jogalkotási javaslatok előterjesztését, amelyek a megújuló energiaforrások részarányának növelését, valamint az e forrásokból nyerhető energia termelésének növelését a 2020 utáni időszakra is előírják; üdvözlő, hogy azok a kelet-európai partnerországok, amelyek nemzeti energiahatékonysági programokat fogadtak el, mennyiségi mutatókkal meghatározott célkitűzéseket írtak elő különösen az energiaintenzitás, a szén-dioxid-kibocsátások és a lakhatási ágazatban tapasztalható hővesztések csökkentése tekintetében; hangsúlyozza, hogy a még el nem ért energiahatékonysági célkitűzéseket rendszeres felülvizsgálat alá kell vetni, és új stratégiákat kell bevezetni annak biztosítása érdekében, hogy e célkitűzések mind az EU-ban, mind pedig a kelet-európai partnerországokban valóra váljanak;
20. véleménye szerint a megújuló energiákkal kapcsolatosan koherensebb támogatási rendszerekre van szükség a megújuló energiák kapacitásának hatékony módon történő kiépítése érdekében, különösen a napenergia, a szélenergia és a biomassza ágazatokban használatos innovatív technológiák esetében, ugyanakkor ezek nem kaphatnak túlzó mértékű támogatást, és a támogatást ki kell vonni, mihelyt a technológiák megérték a használatra;
21. hangsúlyozza, hogy a közlekedési ágazat jelentős szerepet tölthet be a károsanyag-kibocsátások csökkentésében, ha a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos célkitűzések beépülnek a tömegközlekedésre vonatkozó munkaprogramokba;
22. bátorítja az EU-t és a kelet-európai partnerországokat, hogy vezessenek be új pénzügyi modelleket a megújuló energiaforrások és az energiamegtakarítás előmozdítása céljával, ennek során kevésbé az állami, inkább a magánfinanszírozásra támaszkodva;
23. kéri országspecifikus értékelések elvégzését az energiaszektőről annak érdekében, hogy a beruházásokat optimalizáló stratégia kerülhessen bevezetésre, ez ugyanis hosszú távon növelné a hatékonyságot és csökkentené mind a költségeket, mind pedig a behozattól való függést; nyomatékosan kéri a magán és az állami beruházások fokozását az alacsony energiahatékonyságú lakóépületek felújításába az EU-ban és partnerországaiban egyaránt;

24. ismételten javasolja, hogy az uniós tagállamok és a kelet-európai partnerországok segítsék elő a megújuló energiaforrásokból előállított energia kereskedelmére vonatkozó preferenciális elbánás megteremtését, a 2009/28/EK irányelv által előírt mechanizmusok és feltételek alapján;
25. üdvözli, hogy a megújuló energiaforrásokról szóló felülvizsgált irányelv átültetésének keretében Ukrajna csaknem megkészserezte a megújuló energiaforrások részarányát összesített fogyasztásában, a 2012-ben elért 2,99 %-ról 2013-ban 3,96 %-ra emelve azt;

Közös megközelítések bátorítása a politikai döntéshozatalban és a többoldalú együttműködés megerősítése a megújuló energiaforrások és az energiahatékonyság terén a keleti partnerség keretében

26. hangsúlyozza, hogy mivel az energiapolitikai célokat uniós szinten határozták meg és összehangolták, a tagállamok kötelesek megfelelő stratégiákat választani hazai energiapiacuk struktúrájának függvényében; ajánlja, hogy az EU tagállamai és a kelet-európai partnerországok folytassanak további eszmecsereket és együttműködést a megújuló energiaforrásokkal és az energiahatékonysággal kapcsolatos kutatás és a politikai döntéshozatal terén, és ezzel párhuzamosan foglalkozzanak az energiaszegénység problémájával is, különös hangsúlyt helyezve az alacsony jövedelmű és sérülékeny háztartásokra, amelyek nem engedhetik meg maguknak, hogy az energiahatékonyság növelésére és korszerűsítésre irányuló projektekbe ruházzanak be, és amelyeket az energiaárak emelkedése a legkeményebben sújtana, tájékoztatást nyújtva számukra és személyre szabott finanszírozási mechanizmusokat bocsátva rendelkezésükre annak érdekében, hogy csökkenthessék energiafogyasztásukat, más-más forrásból származó energiákat használjanak és háztartási szinten energiatudatosságot alakíthassanak ki;
27. hangsúlyozza, hogy az EU és kelet-európai partnerországai között érdemes nyitott és integrált energiapiacot kialakítani, ez ugyanis serkentené a megújuló energiaforrások fejlesztését, mivel több lehetőséget ad a kereskedelemre és a beruházásra; ajánlja, hogy az EU és kelet-európai partnerországai új megállapodások keretében elkötelezetten fejlessék a megújuló energiaforrásokból származó villamos energia regionális kereskedelmét;
28. üdvözli, hogy a Bizottság iránymutatások kidolgozását tervezi a megújuló energiaforrások európai szintű kereskedelméről, és ajánlja, hogy ennek során maradéktalanul vegye figyelembe az EU és a kelet-európai partnerországok közötti kereskedelem kínálta potenciális lehetőségeket is;
29. üdvözli azt a támogatást, amelyet az INOGATE program – többek között az Energiamegtakarítás az Építőiparban Kezdeményezés (ESIB) – nyújtott a kelet-európai partnerországok számára; úgy véli, hogy a jövőben az INOGATE programot az egyes partnerországokhoz jobban igazítva kellene végrehajtani, szerződéses megállapodások és politikai változtatásokra vonatkozó kötelezettségvállalások alapján;
30. nagyra becsüli a „Polgármesterek Szövetsége” elnevezésű uniós kezdeményezést, amely városi önkormányzatokat tömörít azzal a céllal, hogy közös erőfeszítéssel törekedjenek a szén-dioxid-kibocsátások csökkentésére az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások terjesztése érdekében tett fellépések révén; kéri az EU-t, hogy erősítse ezt a kezdeményezést és ajánlja azt még több önkormányzat számára, különösen a kelet-európai partnerországokban; ajánlja, hogy a kezdeményezés terjedjen ki az energiahatékonyságra vonatkozó elvek előmozdítására és a fogyasztók szemléletének megváltoztatására irányuló erőfeszítések fokozására, különösen figyelemfelkeltő kampányok révén;
31. nagyra értékeli az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank által kezelt, több adományozót bevonó alapként működő kelet-európai energiahatékonysági és környezeti partnerséget (E5B), amely befektetések támogatásával hozzájárul az energiahatékonyság növeléséhez és a széndioxid-kibocsátások csökkentéséhez a kelet-európai partnerországokban; üdvözli Örményország, Grúzia és Moldávia 2013 októberében hozott döntését, amely szerint mind hozzájárulónként, mind igénybe vevőként csatlakoznak a kelet-európai energiahatékonysági és környezeti partnerség (E5B) tevékenységeihez, megjegyezve, hogy az E5B Ukrajnában 2009 óta működik sikeresen; bátorítja Azerbajdzsánt és Belaruszt, hogy váljanak ők is az E5B tagországaivá és csatlakozzanak adományozói közösségéhez, ezáltal lehetővé téve energiahatékonyságuk növelésére irányuló erőfeszítéseik fokozását;
32. felhívja az EU-t, hogy használja fel jobban a Szomszédos Beruházási Keretet és részesítsen társfinanszírozásban olyan projekteket, amelyek tárgyát energiahatékonysági intézkedések vagy a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos projektek képezik, többek között a nyugat-balkáni beruházási keretből finanszírozott energiahatékonysági projektek végrehajtása során szerzett tapasztalatokra építve;
33. hangsúlyozza, hogy egyetemi szinten fejleszteni kell a megújuló energiaforrásokra és az energiahatékonyságra vonatkozó oktatást, az innováció felé törve így utat; ajánlja, hogy az EU dolgozzon ki támogatási programokat a 2014 és 2020 közötti időszakra szóló Szomszédos Beruházási Kereten belül, lehetővé téve egyetemek és műszaki főiskolák számára az EU-ban és a kelet-európai partnerországokban egyaránt, hogy szorosabb együttműködést és cserekapcsolatokat bontakoztassanak ki a doktoranduszok és az egyetemi hallgatók szintjén az energiával kapcsolatos mérnöki és közgazdaságtani szakterületeken;

34. üdvözli az „Intelligens energia – Európa” programban, valamint a „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogramban meghatározott prioritásokat; felhívja az EU-t, hogy nyissa meg az „Intelligens energia – Európa” programot a kelet-európai partnerországok előtt, és tegyen intézkedéseket részvételük megkönnyítésére a legjobb gyakorlatok cseréje, új technológiák kifejlesztése és az innováció megerősítése céljával a megújuló energiaforrások és az energiahatékonyság terén;
 35. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az Európai Parlament elnökének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Európai Külügyi Szolgálatnak, valamint a tagállamok és a kelet-európai partnerek kormányainak és parlamentjeinek.
-